

РЕШЕНИЕ

№ 999

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2352** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

7

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22 от Закона за енергетиката и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба Вх. № 8309/10.03.2021 г. по описа на АССГ, на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С. срещу Решение № Ж-80 от 28.01.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, са дадени на жалбоподателя задължителни указания в 14-дневен срок след получаване на решението [фирма] да издаде ново становище за присъединяване на [фирма] за обект: „Жилищен комплекс от осем къщи близнаци -16 етапа“, предвиден за изграждане в УПИ I-60.50, кв.1, м.Маринча, [населено място], общ. Б., отговарящо на чл.33, ал.1, т.6 във връзка с чл.33, ал.5 от Наредба №1, както и в 7-дневен срок от изпълнение на задължителното указание по т.1 [фирма] да предостави на Комисията по енергийно и водно регулиране доказателства за извършените действия.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез юрк. Б. поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – КЕВР, чрез процесуалните си представители юрк. Н. оспорва жалбата изцяло. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 75-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С Решение № Ж- 80 от 28.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 22, ал. 1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължил жалбоподателя, в 14-дневен срок след получаване на решението [фирма] да издаде ново становище за присъединяване на [фирма] за обект: „Жилищен комплекс от осем къщи близнаци -16 етапа“, предвиден за изграждане в УПИ I-60.50, кв.1, м.Маринча, [населено място], общ. Б., отговарящо на чл.33, ал.1, т.6 във връзка с чл.33, ал.5 от Наредба №1, както и в 7-дневен срок от изпълнение на задължителното указание по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията по енергийно и водно регулиране доказателства за извършените действия.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба Вх. № Е-11В-00-46 от 27.11.2020 г. подадена от [фирма] - заинтересованата страна в съдебното производство срещу [фирма], срещу становище № S. № IB-32-20-11460/03.11.2020г. за условията и начина на присъединяване на клиенти към електрическата мрежа на обект „Жилищен комплекс от осем къщи близнаци“, намиращи се в УПИ - I -60.51, кв. 1, м.“Маринча“, [населено място], [община]. Жалбата до КЕВР е срещу условията за присъединяване на жилищния комплекс в издаденото становище от [фирма]. Жалбоподателят е оспорил пред КЕВР цената за присъединяване, която е изчислена за обект извън регулация на населеното място, като се твърди че обектът е в урбанизирана територия в регулационните граници.

От съдържанието на становището на [фирма] по подадената жалба става ясно, че [фирма] е подало на 17.09.2020г. заявление № [ЕГН] за проучване на условията и начина за присъединяване на „Жилищен комплекс от осем къщи близнаци“, намиращи се в УПИ- I-60.51, кв. 1, м. Маринча, [населено място], общ. Б..

„Ч. Разпределение България“ е издало Становище № [ЕГН]/03.11.2020 г., в което се съдържат технически изисквания на мрежовия оператор към съоръженията в присъединяваният обект и информация за съоръженията за присъединяване, вкл. общата предоставена мощност за обекта, определена на база предоставената от клиента информация за мощността, която му е необходима за всеки етап. В предоставеното на заинтересованата страна [фирма] становище е записано, че при сключването на договор за присъединяване ще дължи цена за присъединяване, която ще се определи съгласно чл.33, ал.4 от Наредба №1/14.03.2017г. за регулиране цените на електрическата енергия и ще бъде определена по индивидуален проект, включваща всички разходи за изграждане на присъединителните съоръжения. Липсата на документ удостоверяващ, че имота се намира в регулационните линии на

населеното място е довело до неблагоприятното становище за [фирма]. Пред Ч. е представен документ, издаден от [община], според който конкретния имот е със сменено предназначение от земеделска земя в такава за жилищно строителство, за което има одобрен ПУП и има характер на урбанизирана територия. Недоволен от определената цена за присъединяване „Н. Ви Строй“ е обжалвал същата пред КЕВР. Енергийния регулатор след преглед и анализ на представените пред него доказателства е приел, че неправилно Ч. е приложил разпоредбата на чл.33, ал.4 от Наредба №1, съгласно която „цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително извършени разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект. Според КЕВР, Ч. е следвало да приложи §5, т.6 от ДР на ЗУТ, вместо §5, т.8 от ДР на ЗУТ.

Комисията е приела, че от удостоверението, издадено от [община] е видно, че процесния имот е поземлен, който е в урбанизирана територия за жилищно застрояване с малка височина. Имота има одобрен ПУП – план за регулация и план за застрояване, и е приела, че „Н. Ви Строй“ е доказала, че имотът се намира в територията на населеното място. С оглед на това КЕВР със своето Решение е дала срок на Ч. да издаде ново становище за присъединяване на обекта, отговарящо на изискванията на чл.33, ал.1, т.6 вр. с чл.33, ал.5 от Наредба № 1.

Именно това решение е предмет на настоящето съдебно производство.

В жалбата и в с.з. „Ч. Разпределение България“, твърди че няма информация дали територията на процесния имот попада в регулационните граници на населеното място, въпреки че е са изисквани доказателства от присъединяваното лице в тази насока. Твърди се, че КЕВР не е изяснила относимите факти и обстоятелствата по преписката, поради което е достигнала до неправилния извод, че поземленият имот се намира регулацията на селото. Допускайки това нарушение на административното производство, КЕВР неправилно е приложила материалния закон.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законния срок и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че Решение № Ж-80 от 28.01.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Не се спори от страните по делото, че заинтересованата страна, е собственик на УПИ- I-60.51, кв.1, м. Маринча, [населено място], общ. Б..

Оплакването е свързано с правилното определяне на цената за присъединяване на обекта на клиента на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа. Дължимостта на цената и начина на нейното определяне са уредени императивно и не подлежат на договаряне между страните. В Наредба 1 са установени условията и редът за образуване на цените за присъединяване. Съгласно чл.33, ал.1 от Наредба 1, същите се образуват в зависимост от присъединяваната мощност в kW и се разделят в седем основни групи. За определяне цената за присъединяване в съответната група по чл.33, ал.1 от Наредба 1 задължително условие е обектът да е разположен в

регулационните граници на населеното място. За територии извън регулационните линии на населеното място, съгласно чл.33, ал.4 от Наредба 1 цената за присъединяване на клиенти се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Спорният въпрос тук е УПИ- I-60.51, в кв.1, м. Маринча, [населено място], общ.Б., представляващ „Жилищен комплекс от осем къщи близнаци“ в регулационните граници на населеното място ли се намира или същото е извън регулационните линии на [населено място].

Според §5, т.8 от ДР на ЗУТ „Територия“ или „устройствена зона“ по чл.11 представлява съвкупност от съседни поземлени имоти със сходни характеристики и преобладаващо предназначение.

Според §5, т.6 „Територията на населено място“ е селищната територия, обхваната от границите му, определени с устройствения план, без да се включва землището“.

От удостоверение № П-13-782-/1/ от 29.06.2021г. издадено от [община] представено и прието в о.с.з. от 18.10.2021г. е видно, че процесният имот „...има ПУП – ПРЗ, одобрен със заповед № ТС-15/15.02.2017г. за ниско строителство и частично изменение със заповед № ТС-68/13.03.2019г., с което става част от урбанизираната територия на населено място с достъп до земеделски път..“.

Урегулиран поземлен имот означава такъв вид поземлен имот, за който с подробен устройствен план са определени граници, достъп от улица, път или алея, конкретно предназначение и режим на устройство. Това е легалната дефиниция, посочен в параграф 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията („ЗУТ“). С оглед на така дадената дефиниция урегулираният поземлен имот е поземлен имот, за който е извършена определена административна процедура, която му е дала предназначение и режим на устройство.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал.1 от ЗУТ Според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта.

Ал.(2) Територии с предназначение земеделски, горски или урбанизирани територии могат да бъдат едновременно и с предназначение защитени територии, определени със закон.

Чл. 8. Конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде:

1. (изм. - ДВ, бр. 65 от 2003 г., изм. и доп., бр. 65 от 2004 г.) в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях - за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други;

2. в земеделски територии - за обработваеми земи (ниви, овощни и зеленчукови градини, лозя, ливади и други) и необработваеми земи (пасища, скатове, дерета, оврази и други);

3. в горски територии - за гори (дървопроизводителни гори, защитни гори, рекреационни гори и други) и горски земи (поляни, земи, заети от храсти, скали и други);

4. (изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г.) в защитени територии - за природозащита (природни резервати, национални паркове, природни забележителности, поддържани резервати, природни паркове, защитени местности, плажове, дюни, водоизточници със санитарно-охранителните им зони, водни площи, влажни зони, защитени крайбрежни ивици) и за опазване на обектите на културно-историческото наследство (археологически резервати, отделни квартали или поземлени имоти в населени места с културно-историческо, етнографско или архитектурно значение);

5. в нарушени територии - за възстановяване и рекултивация на кариери, рудници, насипища, хвостохранилища, депа за отпадъци, свлачища, срутища и други;

6. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) в територии, заети от води и водни обекти - за вътрешните морски води и териториалното море, българския участък на река Д., реките, езерата и язовирите;

7. (нова - ДВ, бр. 28 от 2013 г.) в територии на транспорта - за републиканските и местните пътища, железопътната инфраструктура, пристанищата и летищата.

В случая за процесният имот е приложена регулацията, като е одобрен ПУП – план за регулация и план за застрояване, поради което той става и част от урбанизираната територия на населеното място с достъп до земеделски път.

От тук следва, че неправилно [фирма] е приложила разпоредбата на чл.33, ал.4 от Наредба №1, както и §5, т.8 от ДР на ЗУТ.

Поземленият имот, представляващ УПИ- I-60.51, в кв.1, м. Маринча, [населено място], общ. Б., отреден за „Жилищен комплекс от осем къщи близнаци“ се намира в урбанизирана територия за жилищно застрояване. Същият има одобрен ПУП – план за регулация и план за застрояване, от което може да се изведе, че имотът попада в регулацията на населеното място и е част от него. Въз основа на горепосоченото, съдът намира, че оспореното в съдебното производство Решение № Ж- 80 от 28.01.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), е законосъобразно, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР нарушение, са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С., срещу Решение № Ж- 80 от 28.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С., да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100

/сто/лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: